

Yurttaş Gazeteciliği ve Demokrasi: Kullanıcı Tarafından Oluşturulan Haberlerin Kullanımı, Siyasal Bilgi ve Katılımla Ne Kadar İlişkili?¹

Kelly Kaufhold*

Sebastian Valenzuela**

Homero Gil de Zúñiga***

Çeviri: Tülin Sepetci****

Giriş

Gazetecilik uzun bir süre, bilgili ve siyasal katılımcı yurttaş² üreten bilgiye dayalı demokrasinin³ bir hizmeti olarak varlığını sürdürmüştür. Yine de Birleşik Devletler

1 Bu makalenin orijinali “Citizen Journalism and Democracy: How User-Generated News Use Relates To Political Knowledge and Participation” başlığıyla, *Journalism & Mass Communication Quarterly* (2010), Vol. 87, NOS. 3/4 Autumn-Winter, 515-529’de yayınlanmıştır. Yayın ve çeviri için Sage Publications’dan izin alınmıştır.

* Doktora öğrencisi, Teksas Üniversitesi, Gazetecilik Bölümü, Austin.

** Doktora öğrencisi, Teksas Üniversitesi, Gazetecilik Bölümü, Austin.

*** Yrd. Doç. Dr. Teksas Üniversitesi, Gazetecilik Bölümü, Austin.

**** Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi’nde araştırma görevlisidir.

2 Bruno Lasker, *Democracy through Discussion* (New York H. W. Wilson, 1949); Hannah Arendt, *The Human Condition* (Chicago: University of Chicago Press, 1958); Philip Converse, “The Nature of Belief Systems in Mass Publics,” içinde *Ideology and Discontent*, Der. David Apter (New York: Free Press, 1964); Norman H. Nie ve Kristi Anderson, “Mass Belief Systems Revisited: Political Change and Attitude Change,” *Journal of Politics* 36 (August 1974): 540-87; Homero Gil de Zuniga, “Reshaping the Digital Inequality in the European Union: How Psychological Variables Affect Internet Adoption Rates,” *Webology* 3 (Ocak 2007), <http://www.webology.ir/2006/~3n4/a32.html> (Erişim Tarihi: Ekim 27, 2009); Jack McLeod ve Daniel McDonald, “Beyond Simple Exposure: Media Orientations and Their Impact on Political Processes,” *Communication Research* 12 (Ocak 1985): 3-33; Joohan Kim, Robert O. Wyatt, ve Elihu Katz, “News, Talk, Opinion, Participation: The Part Played by Conversation in Deliberative Democracy,” *Political Communication* 16 (Sonbahar 1999): 361-85; Brian McNair, “Journalism and Democracy: A Millennial Audit,” *Journalism Studies* 1 (İlkbahar 2000): 197-211.

3 Alexander Hamilton , No. 84: Certain General and Miscellaneous Objections to the Constitution Considered and Answered,“ içinde, *The Federalist Papers*, Der. Alexander Hamilton, James Madison ve John Jay (1787); Alexis

ve diğer yerlerde⁴ var olan araştırmaların çoğu, yıllardır istikrarlı bir şekilde düşüşünü sürdüren ve bu düşüş çevrim içi haber servisleri⁵ tarafından hızlandırılan ana akım basın tarafından somutlaştırılan profesyonel gazeteciliği temel almaktadır. Sözde “yurttaş gazeteciliği⁶”nin artan popülaritesi ile birlikte, bu tür haber içeriklerinin bilinçli vatandaşlar oluşturmaya katkısı üzerine yapılacak bir bilimsel araştırma için uygun zaman gelmiştir.

Profesyonel gazeteciliğin bilgiyi üretme ve siyasal katılımı motive etmedeki iyice yerleşmiş fonksiyonu, katılımcı gazetecilik⁷ ya da kullanıcı merkezli haber üretimi⁸ olarak da adlandırılan yurttaş gazeteciliğinin rolünü ölçmek için bir kıstastır. Bazı yazarlar blogların ana akım haberlerle⁹ rekabet edip etmediği ya da onları tamamlayıcı bir işlev görüp görmediğini tartışırken; sosyal medya stratejisti Lasica bloglamayı “gelişigüzel bir gazetecilik faaliyeti yapmak¹⁰” olarak tanımlamaktadır. Bu çalışma, siyasal bilgi ve katılımı geleneksel medya tüketiminin yerleşmiş rolünü verili kabul ederek, yurttaş gazeteciliğinin de bazı ufak yollarla aynı rolü yerine getirip getirmediğini analiz etmektedir.

Literatür Taraması

Haber Medyası Çeşitleri

Bu çalışma, basılı, canlı yayın ya da çevrim içini de kapsayan çok sayıda platformda, profesyonel medya kullanımını incelemektedir. Günümüzde belli başlı gazetelerin web sitelerinin çevrim içi ziyaretçileri, basılı yayınlarının abone sayısını bire on oranında¹¹ aşmış durumdadır ve çevrimiçi izleyicilerin sayısı da basılı ya da canlı yayın izleyicileri¹² kadar artmış durumdadır. Gazete aboneleri hala çevrim içi versiyonlarını ziyaret etmekten ziyade gazetelerin basılı halini okumak için çok daha fazla zaman harcamaktadır

de Tocqueville, *Democracy in America* (New York Alfred A. Knopf, 1835); Jurgen Habermas, *Between Facts and Norms*, Çev. William Rehg (Cambridge, MA. MIT Press, 1996).

4 Richard A. Brody, “The Puzzle of Political Participation in America” içinde, *The New American Political System*, Der. Anthony Kin (Washington, DC: American Enterprise Institute, 1978), 287-324.

5 Jennifer Saba, “Circ Hits Keep Coming,” *Editor & Publisher*, Mayıs 2009, 15; Project for Excellence in Journalism, “The State of the News Media 2007,” Project for Excellence in Journalism, 2007, <http://www.stateofthemedia.org/2007/narrative-networktv-audience.asp?cat=2&media=5> (Erişim Tarihi: Ekim 25, 2009).

6 Dan Gillmor, “Where Did ‘Citizen Journalist’ Come From?” Temmuz 14, 2008 <http://citimedia.org/blog/2008/0714/where-did-citizenjournalist-come-from/> (Erişim Tarihi: Kasım 5, 2009); Jay Rosen, “A Most Useful Definition of Citizen Journalism,” Pressthink blog, Temmuz 14, 2008, <http://journalism.nyu.edu/pubzone/weblogs/pressthink/2008/1047/a-most-useful-d.html> (Erişim Tarihi: Kasım 5, 2009).

7 Shane Bowman ve Chris Willis, “We Media: How Audiences are Shaping the Future of News and Information” (Reston, VA: The Media Center at the American Press Institute, 2003), from <http://www.hypergene.net/wemedia/download/we-media.pdf> (Erişim Tarihi: Kasım 5, 2009).

8 Alfred Hermida ve Neil J. Thurman, “A Clash of Cultures: The Integration of User-Generated Content Within Professional Journalistic Frameworks at British Newspaper Websites,” *Journalism Practice* 2 (Mart 2008): 343-56.

9 J.D. Lasica, “Blogs and Journalism Need Each Other,” *Nieman Reports* 57 (Güz 2003): 70-74.

10 Scott Rosenberg, “Much Ado About Blogging,” *Salon*, Mayıs 10, 2002, para. 13, Mayıs 17, 2010, <http://www.salon.com/technology/col/rose/2002/05/10/blogs> (Erişim Tarihi: Mayıs 17, 2010).

11 Scott Karp, “Newspaper Online vs. Print Ad Revenue: The 10% Problem,” *Publishing 2.0*, Temmuz 17, 2007, <http://publishing2.com/2007/071171newspaper-online-vs-print-ad-revenue-the-10-proble>(Erişim Tarihi: Mayıs 17, 2010).

12 Pew Research Center for the People and The Press, “Newspapers Face a Challenging Calculus,” Şubat 26, 2009, <http://pewresearch.org/pubs/1133/decline-print-newspapers-increased-online-news> (Erişim Tarihi Mayıs 17, 2010).

ve 2006 yılından beri çevrim içi televizyon seyreden hane halkı sayısı ikiye katlanmış olsa da TV yayıncılığı hala “ikinci ekran”dan (second screen)¹³ uzak ara öndedir. Söz konusu olan çağdaş medya ortamındaki karmaşıklık ve hem çevrim içi hem çevrim dışı geleneksel medya, tek bir profesyonel haber medyası kullanımı değişkeninde birleştirilmiştir. Buna karşın yurttaş gazeteciliği şöyle farklılaşmaktadır; çoğunlukla daha az düzenleme ve titizlikle amatörler tarafından üretilmektedir.

Haber Medyası Kullanımı ve Siyasal Bilgi

Siyasal bilgi fırsat, motivasyon ve yetenek fonksiyonudur.¹⁴ Formel eğitim bireylerin siyasal bilgiyi anlama yeteneğini geliştirirken¹⁵ ve seçim kampanyaları ve siyasal tartışmalar gibi organizasyonlar insanları kamusal meseleleri takip etme yönünde motive ediyorken¹⁶, iletişim literatüründe en tutarlı bulgulardan biri haber medyası kullanımının daha yüksek düzeyde siyasal bilgiyle pozitif bir ilişkisinin olmasıdır¹⁷. Geleneksel olarak televizyon haberleri¹⁸ geniş bir izleyici kitlesini kontrol etse ya da çok dikkat çekmesi televizyon haberlerinin bilgi verici değerini arttırsa bile, gazeteler vatandaşları bilgilendirmede televizyon ve radyo haberlerinden daha etkilidir¹⁹. Çevrimiçi bilgi de siyasal bilgiye benzersiz bir katkıda bulunmaktadır²⁰. Bazı çevrimiçi içerik üreticileri, özellikle blog yazarları “gazeteci olmayan insanlar²¹” olarak tanımlanmasına karşın, blogların önemli bir kısmı kamusal meselelere yönelik içeriklere yer vermektedir²². Bu çalışma daha çok

13 Martin Langeveld, “Print Is Still King: Only 3 Percent of Newspaper Reading Happens Online,” Nieman Journalism Lab, Nisan 13, 2009, <http://www.niemanlab.org/2009/04/print-is-still-king-only-3-percent-of-newspaper-reading-actually-happens-online/> (Erişim Tarihi Mayıs 17, 2010); The Conference Board, “Online TV Viewership Doubles in Two Years,” <http://www.marketingcharts.com/television/online-tv-viewership-doubles-in-two-years-5893/> (Erişim Tarihi Mayıs 17, 2010).

14 Michael X. Delli Carpini ve Scott Keeter, *What Americans Know About Politics and Why It Matters* (New Haven, CT Yale University Press, 1996); Robert C. Luskin, “Explaining Political Sophistication,” *Political Behavior* 12 (Aralık 1990): 331-61.

15 Norman H. Nie, Jane Junn ve Kenneth Stehlik-Barry, *Education and Democratic Citizenship in America* (Chicago: Cambridge University Press, 1996).

16 Hernando Rojas, “Strategy Versus Understanding: How Orientations Toward Political Conversation Influence Political Engagement,” *Communication Research* 35 (Ağustos 2008): 452-80.

17 Hernando Rojas, Irma Perez ve Homero Gil de Zúñiga, *Comunicacion y Comunidad* (Bogota, Colombia: Universidad Externado de Colombia, 2010); Steven H. Chaffee, Xinshu Zhao ve Glenn Leshner, “Political Knowledge and the Campaign Media of 1992,” *Communication Research* 21 (Haziran 1994): 305-24; W. Russell Neuman, *The Paradox of Mass Politics: Knowledge and Opinion in the American Electorate* (Cambridge MA: Harvard University Press, 1986).

18 John P. Robinson ve Mark R. Levy, *The Main Source: Learning from Television News* (Beverly Hills, CA: Sage, 1986); Jan Kleinnijenhuis, “Newspaper Complexity and the Knowledge Gap,” *European Journal of Communication* 6 (Aralık 1991): 499-522; Jack McLeod, Katie Daily, Zongshi Guo, William P. Eveland, Jr., Jan Bayer, Seungchan Yang ve Hsu Wang, “Community Integration, Local Media Use, and Democratic Processes,” *Communication Research* 23 (Nisan 1996): 179-209.

19 Jennifer Jelit, Jason Barabas, ve Toby Bolsen, “Citizens, Knowledge, and the Information Environment,” *American Journal of Political Science* 50 (Nisan 2006): 266-82.

20 Homero Gil de Zúñiga, Eulalia Puig-i-Abril ve Hernando Rojas, “Weblogs, Traditional Sources Online and Political Participation: An Assessment of How the Internet is Changing the Political Environment,” *New Media & Society* 11 (Haziran 2009): 553-74; Michael Xenos and Patricia Moy, “Direct and Differential Effects of the Internet on Political and Civic Engagement,” *Journal of Communication* 57 (Aralık 2007): 704-18.

21 Neil Thurman, “Forums for Citizen Journalists? Adoption of User Generated Content Initiatives by Online News Media,” *New Media & Society* 19 (Şubat 2008): 1-30, 1.

22 Donald Matheson, “Weblogs and the Epistemology of the News: Some Trends in Online Journalism,” *New Media & Society* 6 (Ağustos 2004): 443-68.

CNN iReport gibi ana akım haberleri yayınlayan kanalların sponsorluğundaki web sitelerine odaklanmaktadır. Çünkü bilgiyi üretmede haber kaynağı önem taşımaktadır.

H1: Profesyonel gazetecilik içerikleri tüketimi ile siyasal bilgi arasında pozitif bir ilişki vardır.

AS1 (Araştırma Sorusu 1): Yurttaş gazeteciliği içerikleri tüketmekle siyasal bilgi arasında nasıl bir ilişki vardır?

Haber Medyası Kullanımı ve Siyasal Katılım

Robert Park uzun zaman önce “haberlerin fonksiyonunun insanı ve toplumu gerçek dünyada yönlendirmek” olduğuna işaret etmiştir²³. Geçmişte yapılmış bir araştırma da haber kullanımının, bilginin mobilize olmasını sağlayarak²⁴, insanlar arasındaki iletişim ağında tartışmaları tetikleyerek²⁵ ve izleyicilerin siyasal meselelere kafa yormasına mahal vererek, siyasal katılıma olanak verdiğini ortaya koymuştur²⁶.

Birleşik Devletler’de halk arasındaki kuşkucu tepkileri harekete geçiren haberlerin kapsamı çoğunlukla stratejiktir, siyaseti taktiksel bir güç oyunu ve seçimleri de bir at yarışı²⁷ olarak resmeder²⁸. Bu duruma, haber kullanımının demokratik katılımı teşvik ettiğini savunan “mobilizasyon” modeli²⁹ yandaşları tarafından meydan okunmaktadır. Alan araştırması ve panelden elde edilen veriler, eski ve yeni medyanın her ikisinin de katılımı ile ilişkili olduğunu göstermektedir³⁰; fakat alana ilişkin yapılan araştırmaların çoğu, profesyonel gazeteciler ve medya kuruluşları tarafından üretilen haberler üzerine yürütülmüştür.

H2: Profesyonel gazetecilik içerikleri tüketimi ile siyasal katılım arasında pozitif bir ilişki vardır.

AS2 (Araştırma Sorusu 2): Profesyonel gazetecilik içerikleri tüketimi ile siyasal katılım arasında nasıl bir ilişki vardır?

23 Robert E. Park, “News as a Form of Knowledge: A Chapter in the Sociology of Knowledge,” *The American Journal of Sociology* 45 (Mart 1940): 669.

24 James B. Lemert, “Effective Public Opinion,” içinde *Public Opinion, The Press, and Public Policy*, Der. J. David Kenamer (Westport, CT Praeger Publishers, 1992).

25 Dhavan V. Shah, Jaeho Cho, William P. Eveland, Jr. ve Nojin Kwak, “Information and Expression in a Digital Age,” *Communication Research* 32 (Ekim 2005): 531-65.

26 William P. Eveland, Jr., “The Effect of Political Discussion in Producing Informed Citizens: The Roles of Information, Motivation, and Elaboration,” *Political Communication* 21 (Bahar 2004): 177-93; Homero Gil de Zuniga, Aaron Veenstra, Emily Vraga ve Dhavan V. Shah, “Digital Democracy: Re-imagining Pathways to Political Participation,” *Journal of Information Technology & Politics* 7 (Ocak 2010): 36-51.

27 Jay G. Blumler ve Michael Gurevitch, *The Crisis of Public Communication* (New York: Routledge, 1995); Joseph N. Cappella ve Kathleen Hall Jamieson, *Spiral of Cynicism: The Press and the Public Good* (New York: Oxford University Press, 1997); Claes de Vreese, “The Spiral of Cynicism Reconsidered,” *European Journal of Communication* 20 (Eylül 2005): 283-301.

28 Nicholas A. Valentino, Matthew N. Beckmann ve Tami Buhr, “A Spiral of Cynicism for Some: The Contingent Effects of Campaign News Frames on Participation and Confidence in Government,” *Political Communication* 18 (Güz 2001): 347-67.

29 Kenneth Newton, “Social and Political Trust,” içinde, *Critical Citizens: Global Support for Democratic Government*, Der. Pippa Norris (Oxford, UK: Oxford University Press, 1999).

30 Gil de Zuniga, Puig-I-Abril ve Rojas, “Weblogs, Traditional Sources Online and Political Participation,” 553-74; Pippa Norris, *A Virtuous Circle: Political Communications in Postindustrial Societies* (Cambridge, UK Cambridge University Press, 2000).

Singer³¹'in de işaret ettiği gibi profesyonel gazetecilik için uzmanlık alan bilgisi, başlangıçta yerine getirilmesi gereken şartlar ya da akreditasyon zorunluluğu yoktur. Yine de bu durum gazetecilerin kendilerini profesyonel olarak adlandırmalarından alıkoymamaktadır. Diğer yandan yurttaş gazeteciliği bir blogdaki yorumlar, kullanıcı tarafından üretilen video ve fotoğraflar ve sosyal ağ sitelerindeki haber hikayeleri gibi geniş bir yelpaze olan içerikleri kapsamakta ve katılımcı gazetecilik olarak adlandırılmaktadır³².

Profesyonel gazetecilik bu çalışmada, var olan editöryal normlar dahilinde maaş alan, eğitilmiş ve denetlenen gazeteciler tarafından üretilen, gazete, televizyon, radyo ve İnternet'i de içeren medya kanalları aracılığıyla ulaştırılan haber içeriği olarak tanımlanmıştır. Yurttaş gazeteciliği ise ücretsiz iş, profesyonel eğitimin olmaması ve çoğunlukla denetlenmemiş yayın içeriğini de kapsayan ve düz bir dille kendini gösterebilen, farklı hikaye seçimi ve haber bildirimleri, özellikle hiperyerel sorunlar, bedave erişim ve etkileşimlilik gibi profesyonel gazetecilikten farklı bir dizi nitelikte tanımlanmıştır³³. Rosen'ın da ifade ettiği gibi "daha önce izleyici olarak bilinen insanlar, ellerinde var olan basın araçlarını birbirlerini bilgilendirmek için kullandıkları zaman, işte bu yurttaş gazeteciliğidir³⁴".

2003'teki savaş-karşıtı protestolar ve 2009'da İran'da seçimlere karşı yapılan protestolar gibi örneklerde, bloglardaki yurttaş gazeteciliği ya da YouTube gibi halkın da katkıda bulunduğu siteler, profesyonel gazeteciliğin sağladığından daha iyi bir erişim sunmuştur³⁵. Kullanıcı tarafından oluşturulan bu tür haberlerin popülerliği, bazı geleneksel medya kanallarının da bunları benimsemesine yol açmıştır³⁶- CNN iReport yayın hayatına başladığı 2006'dan beri 378,000'den fazla katkı almıştır³⁷.

Bu çalışma için profesyonel gazetecilik, gazete (hem çevrim içi hem çevrim dışı), radyo, yerel televizyon, televizyon şebekesi ve kablolu televizyon haberlerinin tüketiminin bir göstergesi olarak işlevselleştirilmiştir. Yurttaş gazeteciliği de dolayısıyla CNN iReport gibi kullanıcı katkılı içerik sitelerindeki haberlerin kullanımı ve tüketiminin sıklığına katkıda bulunan gösterge olarak işlevselleştirilmiştir.

Haber Kullanımının Etkilerinin Bir Moderatörü Olarak Güven

Pew Araştırma Merkezi güveni sorgulamaya başladığından beri, günümüzde herhangi bir dönemden çok daha fazla sayıda Amerikalı haber medyasına daha az güvenmek-

31 Jane B. Singer, "The Political J-Blogger: 'Normalizing' a New Media Form to Fit Old Norms and Practices," *Journalism* 6 (Mayıs 2005), 173-98.

32 Homero Gil de Zúñiga, "Blogs, Journalism and Political Participation," içinde, *Journalism and Citizenship: New Agendas*, Der. Zizi Papacharissi (New York: Lawrence Erlbaum Associates, 2009); Mark Deuze, Axel Bruns ve Christoph Neuberger, "Preparing for an Age of Participatory News," *Journalism Practice* 1 (Mart 2007): 322-38.

33 Lasica, "Blogs and Journalism Need Each Other."

34 Rosen, "A Most Useful Definition of Citizen Journalism."

35 Lasica, "Blogs and Journalism Need Each Other," 70-71; Henry F. Carey, "The June 2009 Election in Comparative Perspective," *Journal of Iranian Research and Analysis* 26 (Güz 2009): 68-82.

36 Seth C. Lewis, Kelly Kaufhold ve Dominic L. Lasorsa, "Thinking about Citizen Journalism: Perspectives on Participatory News Production at Community Newspapers," *Journalism Practice* 4 (Şubat 2010).

37 CNN, "CNN iReport All Time iReports," iReport home page Ekim 30, 2009, <http://www.ireport.com/> (Erişim Tarihi Ekim 30, 2009); Steve Paulussen, David Domingo, Ari Heinonen, Jane Singer, Thorsten Quandt ve Marina Vujnovic, "Citizen Participation in Online News Media: An Overview of Current Developments in Four European Countries and the United States," içinde *Journalismus Online – Partizipation Oder Profession*, Der. Thorsten Quandt and Wolfgang Schweiger (Wiesbaden, Germany: Springer Science & Business Media, 2008).

tedir³⁸. Okuyucular kaynağın değerine inandıkları taktirde, dikkati çeken sayıda nüshayı okuyucuları da kapsayacak şekilde genişletmişlerdir³⁹. Medyaya güvenmek, siyasal güven ile ilişkilidir-ve medyaya güven ile siyasal kinizm arasında negatif bir ilişki vardır-dolayısıyla medyaya güvenmek, demokrasi için iyi bir şey gibi görünmektedir⁴⁰. Gazete okuyucuları, televizyon izleyicilerinden hem daha güvenilirdir hem de daha iyi bir şekilde bilgilendirilmektedir⁴¹; buna karşın gazete okuyucuları özellikle siyasal meselelerle ilgili içeriklerde ana akım medyaya en az güven duyan grup olmalarına karşın, en büyük sayıda çevrimiçi haber formları kullanıcıları grubudur⁴². Yine de yurttaşların toplum içerisinde “gündelik konuşmaların bir parçası olmalarına” imkan vermek için yeni medyayı kullanan mevcut haber kaynakları, haber sağlayıcılarına duyulan güveni arttırmaktadır⁴³. Yurttaşların “kendini” medyalarına daha fazla dahil olmaları güven duygusunu geliştiriyor gibi görünmektedir⁴⁴. Bu durumun kullanıcı tarafından oluşturulan haber içeriği için geçerli olup olmadığı henüz tam anlamıyla irdelenmemiştir.

AS3 (Araştırma Sorusu 3): Güven, profesyonel gazetecilik ve yurttaş gazeteciliği içerikleri tüketimi ile siyasal bilgi ve siyasal katılım arasındaki işbirliğini yönlendirmekte midir?

Yöntem

Bu çalışmada kullanılan veriler 15 Aralık 2008 ve 5 Ocak 2009 tarihleri arasında, Birleşik Devletler’de yaşayan yetişkinlerden oluşan ulusal düzeydeki örnekleme web tabanlı anket aracılığıyla toplanmıştır.

Örneklem

Ankete katılanlar Austin Teksas Üniversitesi’ndeki Medya Araştırma Merkezi’nde uygulanan bir anket grubuna kayıtlı katılımcılar arasından seçilmişlerdir. Medya Araştırma Laboratuvarı bu örnekleme Birleşik Devletler’deki iki nüfus sayımı değişkenini temel almıştır: yaş (%30 18-34; %39 35-54; %31 55 ve üstü) ve cinsiyet (%50.2 erkek; %49 kadın). Son yıllarda yapılan Amerikan Toplumunu Alan Araştırmaları’nın çoğuyla karşılaştırıldığında, MAM’in örnekleminde yaş ortalaması daha yüksektir; kadın katılımcı sayısı daha fazladır ve eğitim seviyesi nispeten daha yüksektir. Seçmen katılım düzeyleri Pew Internet & American Life tarafından raporlanan, RDD (sistematis tesadüfi örneklem) örnekleminin kullanıldığı 2008 seçim sonrası anketiyle benzerdir ve aşağı yukarı aynı zamanda yapılmışlardır⁴⁵.

38 Pew Research Center for People and the Press, “Press Accuracy Rating Hits Two Decade Low,” Eylül 13, 2009, <http://peoplepress.org/report/543/> (Erişim Tarihi Ekim 25, 2009).

39 Ester de Waal ve Klaus Schoenbach, “Presentation Style and Beyond: How Print Newspapers and Online News Expand Awareness of Public Affairs Issues,” *Mass Communication and Society* 11 (Bahar 2008): 161-76.

40 Tien-Tsung Lee, “Media Effects on Political Disengagement Revisited: A Multiple-Media Approach,” *Journalism & Mass Communication Quarterly* 82 (Temmuz 2005): 416-33.

41 Patricia Moy, Marco Torres, Keiko Tanaka ve Michael R. McCluskey, “Knowledge or Trust? Investigating Linkages Between Media Reliance and Participation,” *Communication Research* 32 (1, 2005): 59-86.

42 Matheson, “Weblogs and the Epistemology of the News: Some Trends in Online Journalism.”

43 Mark Deuze, Axel Bruns ve Christoph Neuberger, “Preparing for an Age of Participatory News,” *Journalism Practice* 1 (Mart 2007): 322-38, 326.

44 Deuze, Bruns ve Neuberger, “Preparing for an Age of Participatory News,” 337.

45 Pew Internet and American Life Project, “About Our Survey Methodology in Detail,” 2009, <http://people-press.org/methodology/about/> (Erişim Tarihi Temmuz 10, 2009).

Anket

Katılımcılara anket URL'sini içeren davet e-postaları gönderilmiştir. Anket formu demografik özelliklerin yanında katılımcıların medya kullanımı, siyasal bilgi ve çeşitli siyasal tutumlar ve siyasal davranışlarını da ölçmekteydi (N=1,159). Amerikan Kamuoyu Araştırmaları Derneği'nin RR3 hesaplamasına⁴⁶ göre yanıtlama oranı 22.8%'di. Birleşik Devletler nüfus sayımı verilerine göre örneklemin yaş ortalaması daha yüksekti, daha fazla sayıda kadın katılımcı vardı, eğitim seviyesi nispeten daha yüksekti ve gelir ya da çevrim içi ya da çevrim dışı siyasal katılım, ırk ya da eğitim açısından çarpık bir dağılım yoktu.

Değişkenlerin Ölçülebilir Hale Getirilmesi

Üç adet bağımlı ve on bir adet bağımsız değişken oluşturulmuştur. Bağımlı değişkenler şunlardır:

Siyasal Bilgi: Katılımcılara Birleşik Devletler Temsilciler Meclisi Sözcüsünün, seçilmiş Başkan Yardımcısının kim olduğu, İngiltere Başbakanının ismi ve eski vali Sarah Palin'in hangi eyalette görev yaptığı dahil olmak üzere kamusal figürlerle ilgili dört soru sorulmuştur. Doğru cevaplar 1; yanlış ya da yanıtlanmamış cevaplar 0 ile kodlanmış ve bir siyasal bilgi göstergesi oluşturmak üzere toplanmıştır (range = 0-4 arası, M = 3.05, sd = .91).

Çevrimdışı Siyasal Katılım: Katılımcılara son on iki ayda herhangi bir kamuya açık toplantı, dava, siyasal miting, protesto ya da yürüyüşe katılıp katılmadıkları; bir kamu görevlisi ya da haber örgütü ile iletişime geçip geçemedikleri ya da herhangi bir siyasal çıkar grubunda katılımcı olarak yer alıp almadıkları ve 2008 Başkanlık seçimlerinde oy kullanıp kullanmadıkları sorulmuştur. Her bir ifadeye verilen cevaplar tek bir göstergeye eklenmiştir ($a = .82$, range = 0 to 10, M = 2.89, sd = 2.35).

Çevrimiçi Siyasal Katılım: Katılımcılar, çevrimiçi siyasal katılım göstergesinde iletişim kurmak, mesaj oluşturmak, bir politikacıyı takip etmek için hesap açmak, bir kampanya/sorunda gönüllü olmak, siyasal bir e-posta atmak ve bir gazetenin editörüne mektup yazmak için interneti ne sıklıkla kullandıklarına yönelik 10 puanlık skala üzerinden değerlendirme yapmışlardır ($a = .87$, range = 6 to 60, M = 15.02, sd = 10.75)⁴⁷.

46 Amerikan Kamuoyu Araştırmaları Derneği'nin RR3 formülü (görüşmelerin tümü) / (görüşmelerin tümü + ulaşılan fakat yanıtlanmayanlar +e[ulaşılamayanlar]); "e", orantısız dağılım yöntemi (proportional allocation method) kullanılarak hesaplanmıştır, yani (ulaşılabilir örnekler) / (ulaşılabilir örnekler + ulaşılamayan örnekler).

47 Çevrimiçi ve çevrimdışı katılım genelinde en karşılaştırılabilir iki öge arasında dahil olunan konuşma ve faaliyetler açısından karşılaştırma yaptık: Medya kurumlarıyla iletişime geçme ve seçilmiş devlet adamlarıyla iletişime geçme. Bu öğelerin çevrim içi versiyonu için iki yapay temsili değişken oluşturduk: 0 olarak verilen yanıtlar olduğu gibi bırakılırken, 1 ve 9 arasındaki tüm yanıtlar 1 olarak yeniden kodlandı.

Çevrimiçi katılım ölçeklerinin karşılaştırılması, Orijinal ve Yapay Kodlama (dummy-coded)

Çevrimiçi	Çevrimdışı	
	Haber Kurum. İlet. (0/1)	Politikacıyla İlet. (0/1)
Haber Kurum. İlet. (0/9)	.53	-----
Haber Kurum. İlet. (0/1)	.53	-----

Bağımsız değişkenler ise şunlardır:

Profesyonel Haber Medyası Kullanımı: Katılımcılar, siyasal bilgi edinmek için sıradakileri ne sıklıkla kullandıklarını 7 puanlı skala üzerinden değerlendirdiler: Ağ televizyonu haberleri, kablolu televizyon haberleri, yerel televizyon haberleri, radyo haberleri, basılı gazeteler ve çevrim içi gazeteler katkı göstergesi adı altında biraraya getirildiler ($a = .60$, range = 0 to 36, $M = 20.53$, $sd = 7.13$).

Vatandaşların Haber Medyası Kullanımı: Katılımcılar, “Asla”dan, “Her gün”e kadar değişen yedi puanlık değerlendirme ölçeğini kullanarak kullanıcı merkezli haber sitelerini ne sıklıkla ziyaret ettikleri ve bu sitelere katkıda bulduklarını paylaştılar; bir gösterge oluşturmak için iki puan ilave edilmiştir (öğeler arası korelasyon = .48, range = 2’den 14’e, $M = 3.86$, $sd = 2.57$).

Profesyonel Haber Medyasına Duyulan Güven: “Geleneksel haber medyası”na ve “çevrimiçi geleneksel haber medyası”na duyulan güven düzeyi 10 puanlı skala üzerinden değerlendirildi ve tek bir göstergeye eklendi (öğeler arası korelasyon = .88, range = 2’den 20’ye, $M = 8.38$, $sd = 4.58$).

Yurttaş Haberleri Medyasına Duyulan Güven: Bloglar ve yurttaş gazeteciliği gibi “çevrim içi alternatif medya”ya duyulan güven, 10’lu puan skalasında belirtilmiştir (range = 1’den 10’a, $M = 3.68$, $sd = 2.19$).

Kontrol değişkenleri ise şunları içermektedir:

Partiyle Özdeşleşme Gücü: Orta noktası bağımsız (katılımcıların %29.1’i) olan, koyu Cumhuriyetçi (katılımcıların %8.7’si) ve koyu demokrat (katılımcıların %13.2’si) arasında değişen 11 puanlı skala kullanılarak ölçüldü. Bu öge zayıf partizanlıktan güçlü partizanlığa değişen 6 puanlı skalaya yerleştirildi ($M = 3.31$, $sd = 1.79$).

Siyasal Tartışma: Siyasal tartışma göstergesinde, katılımcılar çevrim içi ya da çevrim dışı aileleri ve arkadaşlarıyla, iş arkadaşlarıyla ve tanıdıklarıyla, yabancılarla, onlarla aynı fikirde olmayan insanlarla ve onlarla aynı fikirde olan insanlarla ne sıklıkta siyaset ve kamusal meseleler hakkında konuştuklarını belirtmek için 10 puanlı skala kullandılar ($a = .84$, range = 0 to 45, $M = 19.69$, $sd = 10.00$).

Demografik Veriler: Yaş ($M = 45.79$, $sd = 11.31$), cinsiyet (% 67 kadın) ve etnisite (% 70 İspanyol olmayan beyaz) verileri açtı. Eğitim ise tamamlanan en yüksek seviyedeki formel eğitim olarak soruldu ($Mdn = 2$ yıllık üniversite derecesi) ve haneye giren yıllık toplam gelir düzeyi 15 kategori kullanılarak bildirildi ($Mdn = 50000$ \$ den 59999 \$ e).

Analizler

Hipotezler her bir bağımlı değişken için bir tane olmak üzere üç kümeli hiyerarşik regresyon analizi ile test edildi. Bağımsız değişkenler her bir değişken bloğunun, her bağımlı değişken üzerindeki etkisini belirlemek ve birbirlerini kontrol etmek üzere pro-

Politikacıyla İlet. (0/9)	----	.24
Politikacıyla İlet. (0/1)	----	.22
Tüm korelasyonlar $p < .01$. düzeyinde anlamlıdır.		

fesyonel ve yurttaş haber medyası kullanımının etkilerini sınamak için ayrı bloklarda (demografik veriler, siyasal yönelimler, haber medyasına duyulan güven ve haber medyası kullanımı) nedensel olarak girildi.

Tablo 1. Medya Türü, Bilgi ve Siyasal Katılımın Sıfır-Derece Korelasyonları

	Çevrimiçi Katılım	Çevrimdışı Katılım	Siyasal Bilgi	Yurttaş Gazeteciliği	Profesyonel Gazetecilik
Çevrimiçi Katılım	1	.625**	.047	.376**	.269**
Çevrimdışı Katılım	.625**	1	.181**	.190**	.222**
Siyasal Bilgi	.047	.181**	1	-.075*	.066*
Yurttaş Gazeteciliği	.376**	.190**	-.075*	1	.437**
Profesyonel Gazetecilik	.269**	.222*	.066*	.437**	1

* $p < .05$; ** $p < .01$

Not: Örneklem büyüklüğü = 958.

Yalnızca profesyonel gazetecilik siyasal bilgiyle ilişkili olduğu halde, hem profesyonel gazetecilik hem de yurttaş gazeteciliği kullanımı, katılımı ilişkilidir (bakınız Tablo 1).

Tablo 2’de de gösterildiği gibi istatistiksel modeller çevrimiçi ($R^2 = \%28.5$) ve çevrimdışı ($R^2 = \%25.7$) siyasal katılımı siyasal bilgiden daha büyük ($R^2 = \%12.4$) varyans oranı açıklamaktadır. Önceki araştırmalarla tutarlı olarak yaşça daha büyük, eğitim seviyesi daha yüksek ve siyasete ilgisi olan bireylerin daha yüksek düzeyde siyasal bilgisi ve hem çevrimiçi hem çevrimdışı katılımı olduğu belirlenmiştir⁴⁸.

H1’de de öngörüldüğü gibi profesyonel haber medyası kullanımı ve siyasal bilgi arasında pozitif bir ilişki vardır (beta = .07, $p < .05$); fakat AS1’i açıklayan yurttaş gazeteciliğinin çıktılarını kullanmak ile arasında pozitif bir ilişki yoktur (beta = -.10, $p < .01$).

Profesyonel haber medyası tüketimi ile çevrimdışı siyasal katılım arasında pozitif bir ilişki vardır (beta = .06, $p < .05$); fakat aynı durum çevrimiçi katılım için geçerli değildir. Bu nedenle H2 kısmen desteklenmektedir.

Yurttaş gazeteciliği içeriği tüketimi ile çevrimiçi ve çevrimdışı siyasal katılım arasında pozitif bir ilişki vardır (RQ2, sırasıyla beta = .20, $p < .001$ ve .07, $p < .05$).

AS3’e cevaben, altı olası durumun dışında kalan iki tanesinde medyaya duyulan güvenin, medya kullanımı ve üç bağımlı değişkenden ikisi arasındaki ilişkiyi modere ettiği

48 Lütfen not ediniz: Profesyonel haber tüketiminin çevrimdışı katılımı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon varken, çevrimiçi katılımı arasında $p < .05$ düzeyinde anlamlı bir korelasyon yoksa aralarındaki ayrım çok küçük demektir. Aslında çevrimdışı katılımın çok düşük düzeydeki anlamlılığı muhtemelen küçük etkilerin bile açığa çıkmasına imkan veren örneklemimizin büyüklüğünden ($N = 958$) kaynaklanmaktadır.

bulunmuştur (Bakınız Tablo 3). Özellikle, profesyonel haber kuruluşları, profesyonel haber medyası kullanımı ve siyasal bilgi arasındaki ilişkiyi negatif anlamda modere etmekteyken ($\beta = -.24, p < .05$); yurttaş gazeteciliğine duyulan güven, yurttaş haber medyası kullanımı ve çevrim içi siyasal katılım arasındaki işbirliğini pozitif anlamda modere etmektedir ($\beta = .30, p < .001$).

Tablo 2. Siyasal Bilgi ve Siyasal Katılımı Öngörmede Haber Medyası Kullanımı Türü

	Siyasal Bilgi	Çevrimdışı Katılım	Çevrimiçi Katılım
<i>Blok 1: Demografik Veriler</i>			
Yaş	.066*	.140***	.052*
Cinsiyet (Kadın)	-.045	.026	.007
Eğitim	.208***	.215***	.116***
Gelir	.126***	.095**	-.044
İrk (Beyaz)	-.028	.016	.007
ΔR^2 (%)	10.7***	11.7***	2.9***
<i>Blok 2: Siyasal Yönelimler</i>			
Partizanlığın Gücü	.032	.068**	.122***
Siyasal Tartışma	.065*	.250***	.256***
ΔR^2 (%)	0.5*	10.9***	17.0***
<i>Blok 3: Haber Medyasına Duyulan Güven</i>			
Profesyonel Haber Medyasına Duyulan Güven	-.069*	-.112***	-.061*
Yurttaş Haberleri Medyasına Duyulan Güven	.061	.158***	.208***
ΔR^2 (%)	0.4	2.1***	4.5***
<i>Blok 4: Haber Medyası Kullanımı</i>			
Profesyonel Haber Medyası Kullanımı	.067*	.059*	.044
Yurttaş Haberleri Medyası Kullanımı	-.103**	.074*	.202***
ΔR^2 (%)	0.8**	1.0***	4.1***
Toplam R² (%)	12.4***	25.7***	28.5***

Not: Örneklem büyüklüğü = 958. Hücre girişleri tekli regresyon analizi standart katsayıları son girişidir. * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$.

Bu ilişkileri daha iyi anlayabilmek için, istatistiksel olarak anlamlı etkileşimlerin her ikisi de minimum ve maksimum haber medyası kullanımının, medyaya en düşük (standart sapmada ortalamanın bir aşağısında) ve en yüksek düzeyde (standart sapmada ortalamanın bir üstünde) duyulan güvene etkisi tahmin edilerek incelenmiştir⁴⁹. Şekil 1’de de gösterildiği gibi, profesyonel haber medyasına güvenenler için, profesyonel haber medyası kullanımı frekansı siyasal bilgiyle ilişkili değildir, $t(944) = -.95, p < .10$, fakat profesyonel medyaya güvenmeyenler arasında, medya kullanıcısı olmayanlarla karşılaştırıldığında profesyonel medya kullanıcılarının siyasal bilgisi önemli ölçüde daha yüksektir, $t(944) = 3.38, p < .001$.

Benzer bir analiz, çevrimiçi katılım modelinde yurttaş haberleri medyası kullanımı ile güven arasındaki istatistiksel olarak anlamlı etkileşimi ortaya koymak için yapıldı. Şekil 2’de de gösterildiği gibi, yurttaş haberleri medyasına düşük düzeyde güvenenler için, bu tür medyanın kullanımıyla, çevrim içi politik katılımları arasında pozitif bir ilişki vardır, $t(944) = 1.80, p < .05$. Yurttaş haberleri medyasına daha yüksek düzeyde güvenen bireyler arasında bu pozitif ilişki daha da fazladır; yani yurttaş haberlerini kullanan ve onlara güvenen bireyler arasında katılım en yüksek seviyededir $t(944) = 7.51, p < .001$.

Tablo 3. Haber Medyası Kullanımının ve Haber Medyasına Güvenin Siyasal Bilgi ve Katılım Üzerindeki Etkileşim Etkileri

	Siyasal Bilgi	Çevrimdışı Katılım	Çevrimiçi Katılım
Önceki Tüm Bloklar (1-4): ΔR^2 (%)	12.4***	25.7***	28.5***
Blok 5: Etkileşimler			
Profesyonel Haber Medyası Kullanımı x Güven	-.237*	.140	.090
Yurttaş Haberleri Medyası Kullanımı x Güven	-.091	.071	.298***
ΔR^2 (%)	0.9**	0.4	1.9***
Toplam R² (%)	13.3***	26.1***	30.5***

Not: Örneklem büyüklüğü = 958. Hücre girişleri tekli regresyon analizi standart katsayıları son girişidir. * $p < .05$; ** $p < .01$; *** $p < .001$.

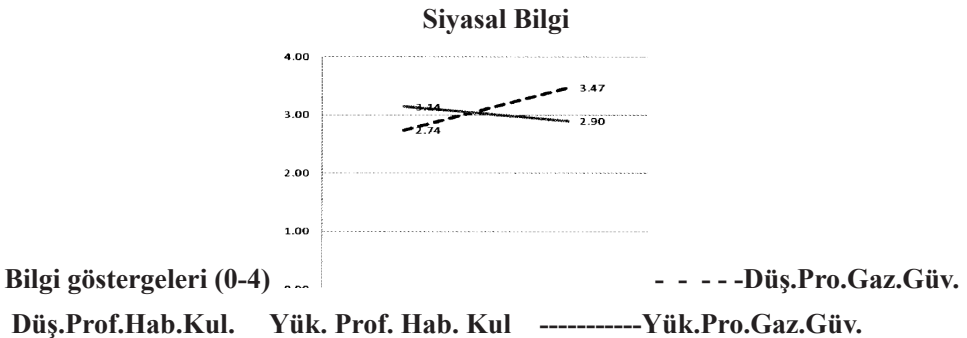
49 Yüksek ve düşük düzeyde güven, Hayes ve Matthes tarafından tanımlanan pick-a-point prosedürü (pick-a-point-temelli büyük kapalı devre televizyon sistemlerinde kullanılan, kamera vs. gibi aparatların kullanımını kolaylaştırmak için tasarlanan çeşitli iletişim araçlarına takılan aparat kontrol sistemi) kullanılarak hazırlanmıştır: Andrew F. Hayes ve Jorg Matthes “Computational Procedures for Probing Interactions in OLS and Logistic Regression: SPSS and SAS Implementations,” *Behavior Research Methods* 41 (Ağustos 2009): 924-36. Bu prosedür diğer tüm değişkenleri kendi ortalamalarında sabit tutar, böylece bağımlı değişkenlerin tahmini değerleri, yalnızca haber kullanımı ve haberlere duyulan güvende farklılaşan “ortalama” bireyler için geçerli hale gelir.

Tartışma

Bu çalışmanın amacı gazetecilik ve onun siyasal bilgi ve katılımındaki rolüyle ilgili mevcut literatürü geliştirmektir. Aslında profesyonel gazeteciliğin demokrasinin mihenk taşlarından biri olduğu gerçeği yeni bir şey değildir. Buna rağmen günümüzün dijital ortamı, izleyicilerin haber üreticileri haline gelebildiği daha etkileşimli bir alan sağlamaktadır. Bu yeni dijital dünyada yer alan çok sayıda yeni oluşmuş enformasyonel mekanizmalar arasında yurttaş gazeteciliği bu eğilimi iyi bir şekilde yönlendirebilir. Bu çalışma, profesyonel gazeteciliğin demokrasiye eşsiz katkısını, demokratik yurttaşlığın iki anahtar göstergesi olan siyasal bilgi ve siyasal katılım üzerinden yurttaş gazeteciliği ile karşılaştıran ilk çalışmalardan biridir.

Sonuçlar, resmin tamamı karmaşık olsa da, hem profesyonel gazeteciliğin hem de yurttaş gazeteciliğinin siyasal söylem üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir. Daha önceki bulgularda da olduğu gibi, profesyonel gazetecilik siyasal öğrenmeyi teşvik etmektedir. Profesyonel haber çıktılarını –çevrimiçi ve çevrimdışı- tüketenler, yurttaş gazeteciliği kullanıcılarından çok az bir farkla daha yüksek puan alma eğilimindedirler. Geçmişte bakıldığında yurttaş gazeteciliğinin niteliği –hiperyerel, profesyonel bir gözetim ya da editörlüğün ya da habercilik normları eğitiminin olmadığı- dikkate alındığı taktirde bilgi açısından profesyonel gazetecilik ve yurttaş gazeteciliği arasında bazı farklar olmasını beklemek makul karşılanabilir. Kullanılan bilgi soruları, günün haber başlıkları gibi gösterilmiş; katılımcı olarak geleneksel, profesyonel haber okuyucuları tercih edilmiştir. Her halükarda sağlam, güvenilir ve geçerli bir siyasal bilgi ölçüğü elde etmek için, diğer çalışmalarda⁵⁰ da tavsiye edildiği gibi aykırılıklar dışarıda bırakılmış ve cevapların niteliği temel bir yanıt referans alınarak normalleştirilmiştir. Yurttaş gazeteciliği için bu değişken istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur, fakat profesyonel gazetecilik için istatistiksel bir anlamlılığın olmaması gelecek incelemelere davetیه çıkarmaktadır.

Şekil 1. Profesyonel Haber Medyası Kullanımı ve Güvenin Bir Fonksiyonu Olarak Siyasal Bilgi

50 Jaeho Cho, Homero Gil de ZWiiiga, Dhavan V. Shah ve Douglas M. McLeod, "Cue Convergence: Associative Effects on Social Intolerance," *Communication Research* 33 (Haziran 2006): 136-54; Kenneth Mulligan, J. Tobin Grant, Stephen T. Mockabee ve Joseph Quin Monson, "Response Latency Methodology for Survey Research: Measurement and Modeling Strategies," *Political Analysis* 11 (Yaz 2003): 289-301.

Not: Şekil, diğer tüm değişkenleri kendi ortalamalarında sabit tutarak bireylerin minimum ve maksimum profesyonel haber medyası kullanımı düzeyi ve standart sapmada ortalamanın bir aşağısı ve standart sapmada ortalamanın bir üstünde profesyonel haber medyasına olan güven düzeyi ile birlikte tahmini siyasal bilgilerinin bir haritasını göstermektedir.

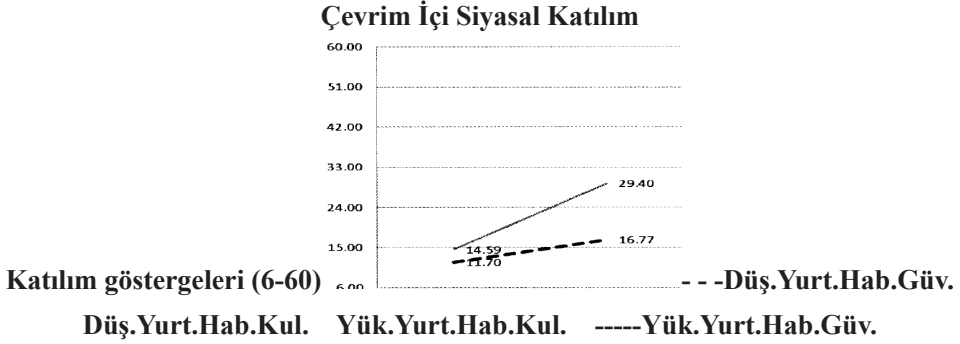
Her iki gazetecilik türünün de, siyasete dahil olma ilgili pozitif bir etkisi vardır. Bu iki tür enformasyon kaynağı aracılığıyla haber tüketimi, insanların siyaseti, seçimlerde oy vererek çevrimdışı katılımı, para bağışında bulunmayı vb. daha iyi anlamalarına yol açmaktadır. Yurttaş gazeteciliği, siberuzamda yapılanan siyaset yolları üzerindeki daha büyük etkisi ile çevrim içi mobilize olmanın daha da artmasını sağlayacak gibi gözükmektedir. Bu, çevrimiçi siyasal katılım üzerinde etkilere neden olan, vatandaşlar tarafından çevrim içi bir dünya için, çevrimiçi olarak oluşturulan bilgidir. Bizim geniş örneklem büyüklüğümüzün, profesyonel haber medyası ve çevrim dışı katılım arasındaki ilişkinin çok düşük düzeydeki istatistiksel anlamlılığını açığa kavuşturmaya yardımcı olduğunu ($N = 958$) işaret etmek de önemlidir.

Güven üzerine olan tartışmanın bir sınırlılığı, güveni ölçmek için yalnızca bir göstergenin kullanılmış olması ve yurttaş gazeteciliğini *izole etmede* gözle görülür biçimde başarısız olmuş, bloglar ve yurttaş gazeteciliği gibi alternatif çevrim içi medyayı akla getirmesidir (yani CNN iReport'un bir göstergeyle tanımlanması gibi). Burada bahsedilen, büyük oranda amötörler tarafından yürütülen, titiz bir editöryal süreci olmayan, bireysel kaynaklara dayanan, daha rahat bir dili öne çıkaran ve dar kapsamlı bir soruna odaklanan blogların yurttaş gazeteciliğine daha çok yönelmesidir.

Profesyonel gazetecilik yurttaş gazeteciliğinden çok daha yaygın kullanıldığı halde, iki gazetecilik biçimi de genel güven düzeyinde çok büyük ölçüde farklılaşmamaktadır. Gazetecilik biçimlerinden birine güvenen, diğerine de güvenmektedir ($r = .353$, $p < .001$). Bununla birlikte profesyonel gazeteciliğe güvenme eğiliminde olan insanlar, siyasal faaliyetlere daha az katılmaktadırlar; oysa yurttaş gazeteciliğine daha yüksek düzeyde güvenen insanlar, siyasete daha fazla oranda dahil olma eğilimi göstermektedirler.

Daha da önemlisi profesyonel gazeteciliğe ya da yurttaş gazeteciliğine güvenmek, bu çıktıların birinin kullanılmasının etkilerini ve insanların siyaseti ne kadar bildiklerini ve katılım gösterdiklerini tanzim etmektedir. İlginç olan ilk bulgu, profesyonel gazetecilik ve siyasal bilgi arasındaki negatif korelasyondur. Güvensiz olmak, haberleri çok daha dikkatli ve tepkili okumayı provoke edebilir ve belki de alternatif bilgi kaynaklarını aramaya teşvik edebilir. İkinci bir etkileşim, yurttaş gazeteciliğine güvenen insanların gerçekte çevrimiçi olarak çok daha aktif olduklarını ortaya koymaktadır. Yurttaş gazeteciliğine olan güven gerçekte çevrim içi siyasetle meşgul olmak için değerli bir öncül sunmaktadır. Gerçek anlamda güvenenler, özellikle bu tür haberlerin hiperyerel niteliği söz konusu olduğunda, bilgiyi arayıp bulmaya motive olan, siyasetle meşgul olan ve gerektiği gibi mobilize olmaya kendilerini daha mecbur hissedenlerdir.

Şekil 2. Yurttaş Haberleri Medyası Kullanımı ve Güvenin Bir Fonksiyonu Olarak Çevrimiçi Siyasal Katılım

Not: Şekil, diğer tüm değişkenleri kendi ortalamalarında sabit tutarak bireylerin minimum ve maksimum yurttaş haberleri medyası kullanımı düzeyi ve standart sapmada ortalamanın bir aşağısı ve standart sapmada ortalamanın bir üstünde yurttaş haberciliği medyasına olan güven düzeyi ile birlikte tahmini siyasal katılım düzeylerinin bir haritasını göstermektedir.

Bu bulgular profesyonel gazetecilik ve yurttaş gazeteciliğinin demokratik sürece etkilerini karşılaştırmada yardımcı olmaktadır; en dikkat çeken verilerin niteliği olmakla birlikte, gözle görülür birtakım sakıncaları bulunmaktadır. Birleşik Devletler verilerine göre, bulgular genellenebilir; yine de bu çalışma, kesitsel verilere dayanmaktadır; açıkçası, nedensel yönü dikkatle, özellikle de güven ve bireylerin kullanıcı olduğu gazetecilik biçimi arasındaki ilişkiye göre yorumlanmalıdır. İleride yapılacak araştırmalar için bir diğer öneri de siyasal bilgi ve profesyonel gazetecilik ve yurttaş gazeteciliği arasındaki mekanizmayı anlamak için bilginin, yerel ve ulusal olmak üzere farklı boyutlarını içermesi olacaktır.

Bu makale birtakım sınırlılıklara rağmen siyasal iletişim araştırmalarına katkıda bulunmaktadır. Söz konusu yurttaş gazeteciliğinin giderek artan popüleritesi ve nüfuzu ve profesyonel gazetecilik tarafından benimsenme şekli dikkate alındığında, nispeten uygulanmamış bir haber kaynağı, daha ileride yapılacak çalışmaları cezbetmektedir. Bu çalışma, yurttaş gazeteciliği ve profesyonel gazetecilikle karşılaştırarak ve olgun bir haber kaynağına evrilmesini ölçerek, siyasal bilgi ve siyasal katılımı kriterler oluşturmaktadır. Hipotezler kısmen desteklenmiş olsa da, yurttaş gazeteciliğinin –güven ve kullanım anlamında- siyasal katılımı katkısı artık yerleşmiş durumdadır. Geleneksel profesyonel gazeteciliğin Birleşik Devletler'deki açıkça belli olan sönüşüne rağmen, bu bulgu daha iyi bilgilendirilmiş bir demokrasinin devamlılığı için fazladan bir umut sunmaktadır.

Özet

Profesyonel gazeteciliğin demokratik yurttaşlığa katkısı iyice yerleşmiş durumdadır, fakat çevrimiçi kullanıcılar tarafından oluşturulan haberlerin yaygınlaşması, yurttaş gazeteciliğinin de benzer bir rol oynayıp oynamadığı sorusunu sormayı gerektirmektedir. Bu çalışmada profesyonel gazetecilik ve yurttaş gazeteciliğinin kullanımı ve onlara duyulan güven, siyasal bilgi ve katılım ilişkilerini ortaya koymak için analiz edilmiştir. Kullanıcı temelli gazeteciliğin, ulusal politik figürlerle ilgili bilgi birikimiyle negatif; daha yüksek düzeyde çevrim içi ve çevrim dışı katılımla güçlü ve pozitif bir ilişkisi bulunmaktadır; profesyonel haber medyası ürünleri ise bilgi ve çevrim dışı katılım aracılığıyla elde edilmektedir. Kullanıcı tarafından üretilen haberlere duyulan güven, yurttaş gazeteciliği ve çevrimiçi katılım arasındaki bağlantıyı güçlendirmektedir.